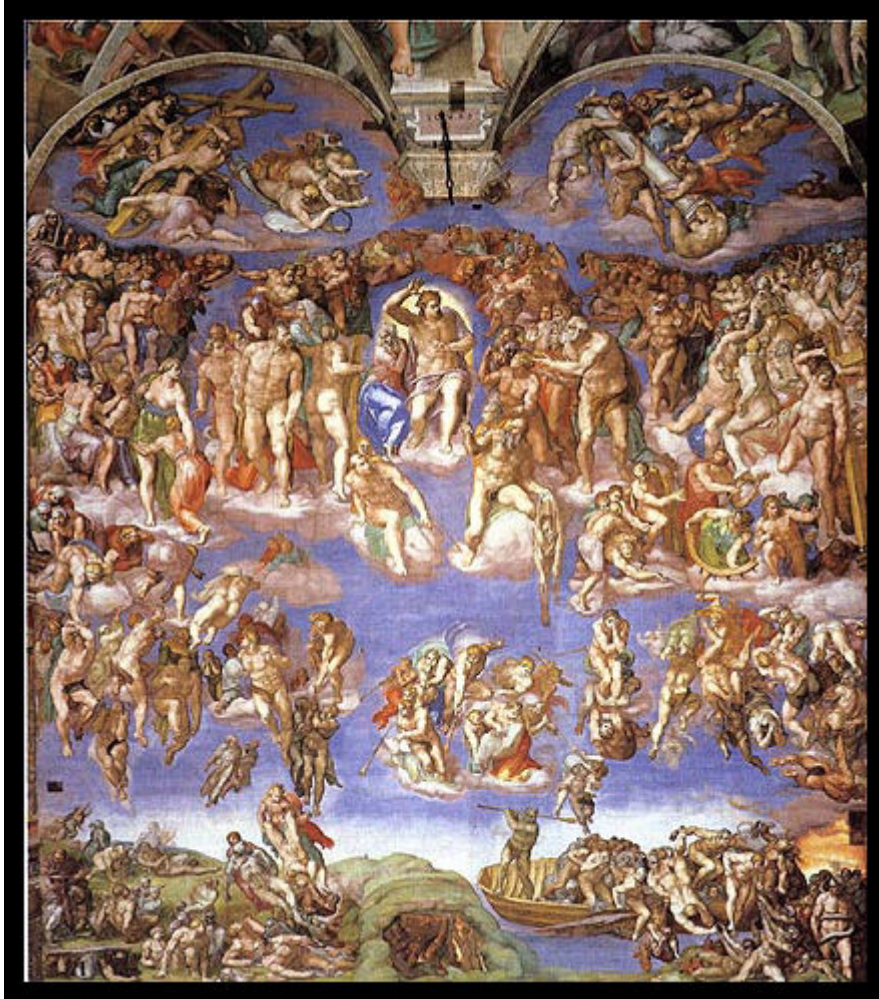


Ο Αντίχριστος. (Γ. Μαντζαρίδη, Ομοτ. Καθηγητού Παν/μίου)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



Φωτο:proprofs.com

«Και νυν, αγαπητοί, ο αντίχριστος εστίν»

Ο αντίχριστος, όπως βεβαιώνουν οι απόστολοι του Κυρίου και μας υπενθυμίζει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, είναι παρών: «Και νυν, αγαπητοί, ο αντίχριστος έστιν». Αν μάλιστα παραδοθούμε στο πνεύμα της εποχής μας και λησμονήσουμε ότι είμαστε άνθρωποι πλασμένοι «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν» Θεού, αν δεχθούμε να ζούμε και να συμπεριφερόμαστε ως αριθμοί, ως άβουλα όντα, που για την άνεση ή για την επιβίωσή τους δέχονται να προσκυνούν την οποιαδήποτε γραφειοκρατία, τί άλλο απομένει; Τί περισσότερο να κάνει ο αντίχριστος; Τί περισσότερο θέλησε να επιτύχει, όταν πείραξε το Χριστό; «Και δείκνυσιν αυτώ πάσας τας βασιλείας του κόσμου και την δόξαν αυτών και λέγει αυτώ· ταύτα πάντα σοι δώσω, εάν πεσών προσκυνήσης με». Και το θηρίο της Αποκαλύψεως,

όπως σημειώνει ο άγιος Ιωάννης ο Ευαγγελιστής, υποχρεώνει όλους να χαραχθούν στο χέρι ή στο μέτωπο με το όνομά του ή με τον αριθμό του ονόματός του, για να, μπορούν να συναλλάσσονται. Προσφέρει στους ανθρώπους τα αγαθά του, τις υπηρεσίες του, με τον όρο να υποταχθούν και να το προσκυνήσουν.

Ο αριθμός του θηρίου «αριθμός ανθρώπου εστί». Και ο άνθρωπος που παύει να ζει ως άνθρωπος και υπάρχει ως αριθμός, ο άνθρωπος που θυσιάζει την ψυχή του, για να ικανοποιήσει τις επιθυμίες και τις αισθήσεις του, έχει ήδη υποταχθεί στον άρχοντα του αιώνας τούτου. Έχει ήδη «το όνομα του θηρίου ή τον αριθμόν του ονόματος αυτού».

Ο αριθμός του ονόματος του θηρίου, το 666, γράφεται στο βιβλίο της Αποκαλύψεως με τα ελληνικό γράμματα Χξς'. Μια εύστοχη συμβολική ερμηνεία βλέπει στα γράμματα αυτά τα αρχικά των λέξεων: Χριστός ξένος σταυρού. Ο αντίχριστος παρουσιάζεται στον κόσμο ως ένας Μεσσίας ξένος προς το σταυρό. Δεν σταυρώνεται ο ίδιος, γιατί δεν έχει σχέση με την αγάπη και τη θυσία. Ούτε ζητάει από τους ανθρώπους να σηκώσουν το σταυρό τους. Υπόσχεται ευκολία και άνεση με μοναδικό όρο την πλήρη υποταγή τους. Αρκεί να παραδοθεί ο άνθρωπος σ' αυτόν, για να ζήσει άνετα. Αρκεί να τον προσκυνήσει, για να απολαύσει τα αγαθά της γης.

Σήμερα ο κύριος στόχος του ανθρώπου και του πολιτισμού του είναι η άνεση και η απόλαυση των αγαθών της γης. Όλα συγκεντρώνονται σε συσκευές, σε υπηρεσίες και σε πληροφορίες που διευκολύνουν τη ζωή. Στο βωμό τους θυσιάζεται η ανθρώπινη ελευθερία. Θυσιάζεται δηλαδή ο ίδιος ο άνθρωπος. Και υπομένει τη θυσία αυτή, γιατί τη θεωρεί αναπόφευκτη. Να αρνηθεί τις ευκολίες του; Να απορρίψει τις κατακτήσεις του; Να εγκαταλείψει τον πολιτισμό του; Ένας ριζοσπαστικός ασηκτισμός θα μπορούσε να είναι σε όλα αρνητικός. Άλλα η ζωή μέσα στον κόσμο είναι διαφορετική. Και η σωτηρία πρέπει να είναι προσιτή και στον κόσμο. Στο σύγχρονο κόσμο της υψηλής τεχνολογίας και της πληροφορικής.

Τί μπορεί λοιπόν να γίνει στην κατάσταση αυτή; Η απάντηση δεν είναι απλή. Ο σύγχρονος πολιτισμός δεν προέρχεται από το διάβολο. Στηρίζεται στη σκέψη και τις Ικανότητες του άνθρωπου. Ταυτόχρονα όμως ο πολιτισμός αυτός υλοποιεί τη διαβολική προτροπή για αυτόνομη χρήση και καταξίωση της γνώσεως. Είναι ο πολιτισμός του εκπεσμένου άνθρωπου στην υψηλότερη μορφή του. Ο άνθρωπος προχωρεί στις οριακές καταστάσεις της εκπτώσεως του «εν όλη τη δόξη του». Ο Θεός εξορίζεται από τα ενδιαφέροντα του. Το πνεύμα σβήνει. Η ηθική παραγκωνίζεται. Και ο άνθρωπος μένει ανυποψίαστος και ικανοποιημένος με τα αγαθά και τις ανέσεις του. Με το αλλοτριωμένο πρόσωπο και την αλλοτριωμένη ελευθερία του.

Ο αντίχριστος κατορθώνει καλύτερα το έργο του, όταν ο άνθρωπος τον λησμονεί ή πιστεύει πως δεν υπάρχει. Κι εμείς ζούμε λησμονώντας ή αρνούμενοι την ύπαρξή του, Στο μεταξύ ο αντίχριστος εξακολουθεί το έργο του. Και κινδυνεύουμε να δούμε ή και να βλέπουμε ήδη την αποκορύφωση του μυστηρίου της παρουσίας του, χωρίς καν να το υποψιασθούμε. Κινδυνεύουμε να φτάσουμε ή και να φτάσαμε στην εποχή της τελικής εμφανίσεώς του, χωρίς να το καταλάβουμε. Χωρίς να υποψιαστούμε ότι ακολουθούμε την προτροπή του και να μετανοήσουμε.

Οι άγιοι πολεμούσαν τον αντίχριστο σε ολόκληρη τη ζωή τους. Με την άσκηση και την προσευχή, με τους κοινωνικούς και τους δογματικούς αγώνες τους κτύπησαν το διάβολο και τα έργα του διαβόλου. «Πάλιν ο δεινός και αρχέκακος όφιος» υψώνει το κεφάλι εναντίον μας, συνήθιζε να λέει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς, όταν κάποια καινούργια απειλή παρουσιαζόταν στην Εκκλησία. Αλλά ο σταυρός του Χριστού, πρόσθετε, συνέτριψε την κεφαλή του διαβόλου. Και ο διάβολος που χρησιμοποιεί ως κεφαλές όσους τον ακολουθούν, συντρίβεται από αυτούς που έχουν ως κεφαλή το Χριστό. Τέλος, και ο ίδιος ο διάβολος, χωρίς να το θέλει, βοηθάει στο έργο του Χριστού. «Συνεργός γαρ έστι και ο διάβολος αεί τη του Θεού βουλή, αλλ' αυτός ου τούτο βουλόμενος, ουδέ προς τούτο βλέπων». Αποκαλύπτοντας τη γύμνια και την αθλιότητά του κάνει εμφανέστερο το μεγαλείο του Θεού.

Το μυστήριο του σταυρού του Χριστού συντρίβει και αφανίζει το μυστήριο του αντίχριστου. Και όποιος ζει το μυστήριο του σταυρού, που είναι μυστήριο αυταπαρνήσεως και νεκρώσεως για τον κόσμο, μετέχει ήδη από τη ζωή του αυτή στη νίκη κατά του αντιχρίστου και στη δόξα της Αναστάσεως του Χριστού.

Κύριος του κόσμου και της ιστορίας είναι ο Χριστός και όχι ο Αντί-χριστος. Όσο και αν προκαλούν οι αντίθετες δυνάμεις, όσο και αν φαίνεται να νικούν οι πλάνοι και οι αντίχριστοι, ο κόσμος βρίσκεται στα χέρια του Θεού. Όποιος γνωρίζει και

ζει την αλήθεια αυτή, δεν φοβάται ούτε απελπίζεται. Χαίρεται και προσβλέπει στον Ερχόμενο. Σ' αυτόν που έφερε τη βασιλεία του Θεού όταν κόσμος και έρχεται ως Κύριος Παντοκράτωρ. Σ' αυτόν που «εξήλθε νικών και ίνα νικήση». Ο Αντίχριστος έχει ήδη νικηθεί με το σταυρό του Χριστού. Η σπασμωδική αναδίπλωσή του κατά τους έσχατους καιρούς, το τελικό ξέσπασμά του, θα είναι προανάκρουσμα της τελικής φανερώσεως του Χριστού και της δόξας των πιστών.

(Γ. Μαντζαρίδη, «Και νυν αγαπητοί Αντίχριστος εστίν»-απόσπασμα. Περιοδ. Σύναξη, τευχ. 29)

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com